

Stavovi studenata prema homoseksualcima

Vrsta: Diplomski | Broj strana: 32 | Nivo: Filozofski fakultet

UVOD

Seksualna orijentacija jedna je od komponenti identiteta osobe, a definira se kao emocionalna, seksualna i romantična privlačnost prema drugoj osobi. Kod većine ljudi seksualna orijentacija se formira u vrlo ranoj životnoj dobi kroz interakciju bioloških, kognitivnih i socijalnih faktora (Bosanac i Bjeli, 2002).

Homoseksualnost jest seksualna želja ili djelovanje upravljano prema pripadniku istog spola (Davidson i Neale, 2002, prema Green, 1999). Neologizam «homoseksualnost» u zamjenu za dotadašnje pogrdne izraze uveo je 1869. godine liječnik K.M. Bankert. Za žensku istospolnu ljubav još od 6. st. pr. Krista upotrebljava se izraz «lezbijstvo», a naziv potječe od grčkog otoka u Egejskom moru Lesbos, gdje je obitavala pjesnikinja Sapfo, koja je opjevala takvu ljubav. Za razliku od skupina koje se mogu identificirati po osobinama koje su vidljive izvana, homoseksualne osobe se obično ne identificiraju prema vlastitim izjavama (Green, 1999). Kako ne postoje objektivne metode kojima se može utvrditi je li netko homoseksualac, procjene ovise o metodama prikupljanja podataka. Raširenost homoseksualnosti danas je jednaka kao i kroz povijest. Taj se postotak u populaciji kreće od 4% do 17% (Green i Herek, 1999). Kinsey (1950) je u svom sveobuhvatnom istraživanju došao do slijedećih podataka: 4% muškaraca je u toku života isključivo orijentirano na isti spol, 25% muškaraca ima povremeno istospolna iskustva, a čak 50% muškaraca koji do 35-te godine nisu stupili u brak imaju takvo iskustvo. Isključivo upućeno na isti spol bilo je 1% žena, a 13% žena ima povremeno istospolna iskustva, a također i 9% udatih žena povremeno održavalo takve odnose (Lalić, 1992). Stav prema homoseksualnosti kroz povijest Stav prema homoseksualnim osobama mijenjao se kroz povijest i razlikovao među kulturama. J.A. Lee (1982) navodi kako su do 80-ih godina povijest isključivo pisali heteroseksualci koji su vjekovima zavjereni bili na uklanjanju svih povijesnih tragova homoseksualnog života te su stoga upravo zakoni, zabrane, proglašeni i sudski dosjei najčešći i tragovi o prisustvu homoseksualnosti. Još u 15. st. pr. Krista

3

tadašnja egipatska kraljica Hatšepsut preferirala je žene, a iz 12. st. pr. Krista datiraju stihovi iz baštine starog Egipta koji slave istospolnu ljubav. Ipak, nije pronađen ni jedan dokument iz tog doba koji bi homoseksualnost moralno osuđivao. Helenska kultura posvetila je ovoj temi mnoga filozofska i umjetnička djela, ali mi danas poznajemo tek desetinu opusa Sapfo, Platona, Filona i drugih jer su ih crkva, a osobito Papa u 11. st. dali spaliti. U antičkoj Grčkoj i Rimu homoseksualnost se tolerirala, pa čak u određenim mjeri i poticala. Tek su ideolozi kršćanstva u 4. st. istospolne veze okarakterizirali kao nemoralne i grešne. Tijekom srednjeg vijeka postojale su snažne predrasude i diskriminacija svih manjina, pa tako i homoseksualaca. Kroz 13. i 14. st. negativni stavovi i vjerovanja o homoseksualcima integrirani su u kršćansku vjeru i etiku, pa je homoseksualnost kritizirana i kažnjavana. Muslimanska kultura je na sličan način razvila netolerantnost prema seksualnim manjinama pa je u Iranu i Saudijskoj Arabiji i danas kazna za homoseksualno ponašanje smrt. S druge strane, homoseksualnost se u Aziji kroz povijest prihvaćala (npr. u Japanu je do sredine 19. st. egzistirala cijenjena subkultura homoseksualnih samuraja). Međutim, širenjem utjecaja zapadne kulture negativni stavovi i predrasude pojavili su se i u tim kulturama (Ritter i Terndrup, 2002). Teorije homoseksualnosti Po etna pitanja o uzroku homoseksualnosti vežu se uz razvoj znanstvenih disciplina. Ljudi su se kroz povijest više bavili odnosom prema homoseksualnosti, nego uzrokom. Homoseksualnost se rjeđe tolerirala, a u pravilu je bila obilježena kao devijacija, grijeh ili bolest. Ukoliko homoseksualnost jest bolest, logično je bilo za pretpostaviti da svaka bolest ima svoj uzrok. Upravo je ta pretpostavka 19. st. bila glavna motivacija za traženje uzroka homoseksualnosti (prema Bosanac i Bjelić, 2002). Hyde (1994) navodi nekoliko teorija koje pokušavaju razjasniti fenomen homoseksualnosti.

----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com